

پیش به سوی مردمسالاری

هممیهنان، همزمان،

ره‌آورد رویدادهای شگرف، اما شایان‌پیش‌بینی شناخت بیشتر قانونمندی‌های زیست اجتماعی بشر و رسوایی نگرش‌های زاییده‌ی گمان‌پروری بوده و جهان به عصری تازه پای نهاده است که می‌توان بدان «عصر بازسازی هستی ملّی با شیوه‌ی مردم‌سالاری» نام داد. اینک، ملت‌گرایی پرچم برافراشته‌ی همه‌ی ستیزندگان با استعمار و استبداد و ارتجاع، این سه عفریت آدمی‌خوار، شده است و به گونه‌ی اصلی‌ترین نیروی سرکوب‌کننده‌ی سلطه‌نوید پیدایی جهانی بهتر را می‌دهد.

در چنین هنگامه‌ی شورانگیزی، چهل‌وچهارمین سالگرد خجسته‌ی «روز بنیاد»، سرآغاز شکل‌سازمانی دادن به جنبش یگانگی‌جویی ایرانیان پس از اشغال میهن از سوی ارتش‌های سه امپریالیسم روس، انگلیس، و آمریکا، فرامی‌رسد.

در شامگاه پانزدهم شهریورماه یک‌هزار و سیصد و بیست‌وشش خورشیدی، شماری از جوانان خودساخته، که با اندریافت نیاز ملّی در انجمنی نهانی گرد آمده بودند، سازمان فرهنگی و سیاسی آشکاری را شالوده‌ریزی کردند و چندی بعد نام «مکتب» بدان دادند. پس از گذشت چهار سال، بیشتر پرورش‌یافتگان همین مکتب و سازمان‌های برخاسته‌از آن بر نفاق‌های درونی برانگیخته‌ی دشمن چیره شدند و، در یکم آبان‌ماه یک‌هزار و سیصد و سی، حزب ملت ایران را پی‌افکنند.

از آن پس، این حزب آرمان‌خواه به پیروی از جهان‌بینی ملت‌گرایانه به پیکاری وقفه‌ناپذیر با همه‌ی نیروهای اهریمنی پرداخت و همواره تنها به مردم تکیه داشت و، سرانجام، برای برقراری نظمی نو و برآوردن خواست‌های تاریخی و اجتماعی ایرانیان، از پیشگامان خیزش‌های انقلاب‌آفرین گردید.

دریغا! چنان رستاخیز شکوهمندی خیلی زود ناکام ماند و بساط یکه‌تازی دگرباره در این سرزمین گسترده شد، آرزوهای بزرگ دستخوش هوس‌های کوچک گردید و ضرورت سازندگی از یاد رفت و ایران کنونی به واپس‌ماندگی بیشتری دچار آمد.

با این همه، امسال، «روز بنیاد» در حالی در رسیده که سراسر گستره‌ی فرهنگی ایران‌زمین را امید و تکاپوی دیگری فراگرفته است و فرزندان این نیاخاک ورجاوند در همه جا، «از بلندای کوه‌های مرزوبوم قفقاز تا دورافتاده‌ترین کناره‌های بحرین، از دامان سیحون خروشان تا کرانه‌های دجله‌ی کف‌آلود»، به درهم‌شکستن زنجیرهای ستم و سرکوب پرداخته‌اند و می‌روند تا، با بارور کردن نیروی نهفته‌ی ملّی، یگانگی از دست‌رفته را بازیابند و میهن بزرگ خود را جاودانه آزاد و آباد سازند.

بی شک، ایران کنونی از این دگر‌دیدی پرارج در سراسر گیتی و به‌ویژه در سرزمین‌های جدامانده‌از آن نمی‌تواند برکنار باشد؛ و دیری نخواهد پایید که بر همه‌ی دشواری‌ها چیره شود و بساط قلدری را در هم پیچد تا «طرحی نو دراندازد».

نگاهی کوتاه به سیر رهایی‌ملتها از چنگال دشمن نشان می‌دهد که همه‌ی دگرگونی‌های زندگی‌ساز در همه جا با

درخواست مردمسالاری به عنوان تنها شیوهی درست کثورداری همراه بوده است. از این رو، حزب ملت ایران در خجسته‌روز «بنیاد» به نشان وفای به پیمان دیرین همهی زنان و مردان این سرزمین خدایی، همهی گروه‌های اجتماعی، کارگران، کشاورزان، پیشه‌وران، آموزشگران، کارمندان، بازرگانان، و همهی جوانان، به‌ویژه دانشجویان و دانش‌آموزان، و نیز همهی سازمان‌های سیاسی ایستاده‌به‌خود و ناسازوارباروندیکه‌تازی‌درکشور را به بازسازی اسطورهی همبستگی ملی برای برپایی مردمسالاری فرامی‌خواند.

خجسته باد روز بنیاد، پیروز باد ملت.

دبیرخانهی حزب ملت ایران